

Fald ikke nogen betydelig Ændring, idet Arealet, saaledes som det blev oplyst af den ærede foregaaende Taler, og som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, ved Loven af 14. April 1883 blev overdraget Selskabet i Arvefæste for en aarlig Afgift af 115 Kr. Naar Selskabet nu ønsker dette Forhold ændret, er det, fordi det staar overfor en ret betydelig Udvidelse, der vil kræve betydelige Pengemidler, som skal søges tilvejebragte ved Laan, og det har vist sig vanskeligt at faa et saadant Prioritetslaan; saa længe Selskabet ikke har Ejendomsret til Grunden.

Som det blev omtalt af det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), er der imidlertid knyttet en Række Betingelser til Overdragelsen af Statens Ejendomsret, og det er for mig af stor Betydning, thi hvis Landbrugsministeren ikke havde opstillet disse Betingelser, vilde jeg have haft ikke ringe Betænkelighed ved at overdrage noget af Statens Jord til privat Eje. Begyndelsen i saa Henseende blev imidlertid gjort i 1883, da Selskabet fik Arealet overdraget i Arvefæste, og naar de Betingelser, som nu nævnes her, bliver knyttet til Overdragelsen, synes jeg, at man uden Betænkelighed kan gaa med til Lovforslaget.

Jeg skal lige nævne Hovedindholdet af disse Betingelser. For det første skal Arvefæsteafgifter afløses i Henhold til den gældende Lov om Afløsning af Arvefæsteafgifter. Dernæst skal Restbeløbet, 27 600 Kr., af det Laan, som i sin Tid blev ydet Anstalten, indfries. Endvidere skal Landbrugsministerens Samtykke indhentes til Udstykning, Salg eller andre Dispositioner vedrørende Ejendommen. Saafremt man ønsker foretaget Hugst i Skoven, skal dette foregaa under Statsskovvæsenets Kontrol. Anstaltens Drift skal foregaa som hidtil, ogsaa med Hensyn til Tildeling af Fripladser. Endelig er der endnu en meget vigtig Bestemmelse, nemlig at saafremt Kuranstalten efter Regeringens Skøn ikke længere drives som Kuranstalt, eller saafremt nogen Kreditor truer med at gøre Udlæg, eller Anstalten kommer under Konkurs, er Staten berettiget til at overtage Arealet med paastaaende Bygninger, Maskiner og Inventar mod at overtage de tingløste Pantebehæftelser, som dog ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af det Beløb, Ejendommen med Tilbehør takseres til. Dette er jo en meget vigtig Bestemmelse.

Overholdelsen af disse Bestemmelser vil man sikre sig derved, at Staten fremtidig faar en Repræsentant i Selskabets Bestyrelse. Man vil lægge Mærke til, at Staten

har sikret sig denne Ret til at overtage Arealet med paastaaende Bygninger o. s. v., forsaavidt man mener, at samfundsmæssige Forhold gør det ønskeligt, men den har ikke paataget sig nogen Pligt.

Jeg synes, man maa kunne sige, at Statens Interesser her er fuldt ud sikrede. Selv om jeg i Princippet er af den Opfattelse, at Staten skal være meget varsom med at lade noget af sit Areal overgaa i privat Eje, mener jeg dog ikke, der er nogen Betænkelighed ved det i dette Tilfælde, idet man sikrer sig, at Arealet bliver benyttet paa den Maade, som var Forudsætningen, da Selskabet fik Jordstykket overdraget i Arvefæste, og naar denne Forudsætning ikke længere er til Stede, har Staten altsaa Ret til at overtage Arealet med Bygninger, Inventarium o. s. v. Tilbage vil der naturligvis være for det høje Ting at skønne over, om det Formaal, som fremmes ved dette Lovforslag, og som man søgte fremmet ved, at Arealet blev overdraget til Selskabet ved Loven af 1883, kan siges at have samfundsmæssig Interesse, thi ellers plejer det ikke at være Sædvane, at man her i dette høje Ting vederlagsfrit overdrager Arealer fra Staten til Eje eller Brug for private Virksomheder og private Selskaber. Jeg mener nu, at som Selskabet er ledet og har været ledet gennem Aarene, maa man sige, at det har haft samfundsmæssig Betydning. Jeg vil blot i saa Henseende gøre opmærksom paa, hvad der bestemmes i § 2 i Selskabets Vedtægter. Det hedder her: „Selskabet er grundlagt i den Hensigt her i Landet at skabe et Kursted, saa at Landets Indvaanere kan søge Helbredelse uden at behøve at tage til Kur udenfor Landets Grænser. Det er endvidere Hensigten, saa vidt de pekuniære Forhold tillader det, at lette mindre bemidlede Adgangen til at søge Helbredelse paa Anstalten“. Det er jo, synes jeg, et meget godt Program, og saa vidt jeg kan skønne, har Selskabets Ledelse ogsaa bestræbt sig for at opfylde det. Anstaltens Betydning som Kuranstalt er i stede højere Grad blevet anerkendt, hvilket ogsaa ses af den betydelige Tilgang af Kurgæster, som Anstalten har haft, navnlig i de sidste Aaringer. Denne Fremgang skyldes sikkert en dygtig Ledelse saavel fra Overlægens som fra Bestyrelsens Side, ikke mindst ved de Bestræbelser, der er udfoldede for at gøre Anstalten til en virkelig tidssvarende Kuranstalt ved Indretning af de nyeste Hjælpe midler paa dette Omraade. Om Fremgangen skal jeg oplyse, at medens Anstalten i 1910 var besøgt af 241 Kurgæster og Om-